

Sezai Karakoç

– EDİP GÜL · 18 Kasım 2022

SEZAI KARAKOÇ

İnsanlığın onuru
İslamın yüzakı

Allah'a sevdalı
bir garip yürek

yalnız yaşadı
yalnız öldü

kimse anlayamadı onu tam
kimi yanlış anladı

derin bir denizdi o
kimisi bir damla aldı o denizden
o kadarla kandı
kiminin nasibi olmadı

ahmet kemal

USTA

Gülle başladık şiire usta
Bahar benim annemdir
Bülbül bana seni hatırlatır
Eski günlerden kalma bir şarkı
Bana seni hatırlatır

Sen benim kelime bohçam
Türedi uygarlıklar benim dışımda
Lale devri gözlerin
Ellerin asrı saadet

2

Gül muştusu sundun bize
Taha'nın kitabıyla su serptin yüreklerimize
Fecir devletinden haberler uçurdun
Leyla ile Mecnun'un aşkından haberler verdin
Yasin okunan çarşılardan geçtik biz seninle
Hızır'la Kırk Saat geçirdik
Zamana Adanmış sözlerle coştuk
Ruhumuzun derinliklerine indik
Seferberlik yıllarının yalnızlığını
Doğunun kimsesizliğini yaşadık
Ruh kentimiz ışıklarla doldu
Seninle sevindik seninle üzüldük
Senin bahsettiğin altın şehir süsledi rüyalarımızı
Ayinlerden ayinlere koştuk
Mevlit'le yıkandık Na't' le durulandık
Esir kentten seslenen avazına kulak kabarttık
Seni baş tacı yaptık

3

Gül muştusunu saçıyoruz etrafa
Gül suları serpererek yayarak gül kokularını
Aşkımız ciltler tutar yayılır ortalığa

Yangından arta kalan medeniyetin

Külleri saçıldı ortalığa
Yanmış kitapların da bir ruhu vardır
O ruh hale hale yayılır ortalığa

Yanıyor ve aydınlatıyor bu iman
Minarelerden kandil kandil uzanarak
Camilerden ışı ışı aydınlanarak
Biz hep bir araya geldik o günleri anmak için
Evren bayramlıklarını giyerek hazırlandı
Ve bir ayin başladı başlayacak

Başta Fuzuli Nabi Nef'i
Mevlana Yunus Hacı Bayram-ı Veli
Durarak evrenin en yüce yerinde
Başladı başlayacak ayin
Şirin en yüce ayini Rahmanı haykıran

Gül muştusunu saçıyoruz etrafa
Gül suları serpererek yayarak gül kokularını
Aşkımız ciltler tutar yayılır ortalığa

Ahmet Kemal